

har betegnet det som en overfladisk Talemaade at tale om lige Ret for Mindretallene paa begge Sider af Grænsen, idet Forholdene var saa forskellige, at man ikke kunde gaa ud fra et saadant Ligelighedsbegreb. Det forekommer mig, at det ærede Medlem fører dobbelt Tale, naar han taler her i dette høje Ting, og naar han taler til Læsere Syd paa, der ikke er kendt med de Forhold, under hvilke det ærede Medlem selv og det tysksindede Mindretal i Nordslesvig lever. Naar det ærede Medlem staar i dette høje Ting, udtaler han utilslørede Beklagelser over, at der ikke er skabt faste og klare Rammer om den almindelige Løfteparagraf, som den tyske Rigsforfatnings Artikel 113 indeholder med Hensyn til de danske Mindretal Syd for Grænsen, men saa burde det først og fremmest være det ærede Medlems Opgave at arbejde for, at saadanne klare Regler blev skabt, og at der virkelig skete en Anvendelse af de samme Principper for de tyske Mindretal Syd for Grænsen, som vi følger her i Landet. Men naar det ærede Medlem enten er Syd for Grænsen eller taler til en Læsekreds Syd for Grænsen, er det ganske andre Toner, der klinger, saa taler det ærede Medlem om den interimistiske Grænse, saa taler det ærede Medlem om, at Nordslesvigs Tilhørsforhold til Danmark er en forbigaaende Tilstand, og saa taler det ærede Medlem saaledes, at Læsere, der ikke kender vore Forhold, faar ganske misvisende Forestillinger om de virkelige Forhold heroppe. Naar man fra tysk Side, den Side, som det ærede Medlem Hr. Schmidt tilhører, og den Side, som for Tiden kommer saa stærkt til Orde i alle offentlige Diskussioner i det tyske Rige, hengiver sig til en Forventning om en Revision af Grænsen mod Nord, skal jeg fra vor Side kun minde om de Udtalelser, der gentagne Gange er faldet her i denne Sal ikke mindst fra den højtærede Statsministers Side, at alle saadanne Spørgsmaal anser vi fra vor Side for indiskutable, men vi vil ogsaa tillade os at henvise til, at som *territorial-politisk* Spørgsmaal er det slesvigske Spørgsmaal ikke noget Mellemværende mellem Danmark og Tyskland, men et Mellemværende mellem vort Land og Folkenes Forbund. Jeg skal tillade mig at minde om, at det i Overdragelses-traktaten af 5. Juli 1920, i Parisetraktaten, tydeligt og klart er bestemt, at de Omraader, der i Henhold til den stedfundne Grænsedragning overgaar til Danmark, i al Fremtid er uafhængelige, „inalienable“, medmindre Folkeforbundsraadet giver sit Samtykke dertil, og det skulde derfor just

nu, da man virkelig begynder at rejse en politisk Drøftelse om Muligheden og Ønskeligheden af, at Tyskland optages i Folkenes Forbund, synes at være et mindre heldigt valgt Tidspunkt fra tysk Side til i saa aggressive Former, som sket er, at vende sig mod den Grænsefastsættelse, der fandt Sted i 1920.

Jeg skal slutte med endnu en Gang som saa ofte før fra denne Plads i Salen at fremhæve, at vi fra alle Sider er enige om at ønske et nabovenskabeligt og godt Forhold til det tyske Rige. Herom er der ingen Uenighed blandt de forskellige politiske Partier. Men et saadant Forhold kan kun opnaas derved, at der fra tysk Side øves Ret mod vore Landsmænd Syd for Grænsen, og at de frisindede Principper kommer til Anvendelse Syd for Grænsen, paa hvilke vor Lovgivning og vor Behandling af et altovervejende dansktalende, men tysksindet Mindretal hviler Nord for Grænsen.

Sundbø: Jeg vil gerne henlede den højtærede Undervisningsministers Opmærksomhed paa et Forhold vedrørende Gymnasieskolerne. Ved Loven af 4. Oktober 1919 overtog Staten jo en Række Gymnasieskoler, Esbjerg Gymnasium, L. Vintellers Skole i Odense, Svendborg Gymnasium, Rungsted Gymnasium og Kostskole og Birkerød Gymnasium og Kostskole. Det var en Forudsætning for Statens Overtagelse af disse Skoler, at Underskolen skulde falde bort, og at der altsaa ved Skolerne kun skulde være en Mellemskole, Realskole og et Gymnasium. For Esbjergs Vedkommende er denne Underskole ogsaa faldet bort, men der er bygget en Skole ved Siden af, som i alle Henseender gør Fyldest som Underskole, og i hvilken Gymnasiets Lærere saa godt som alle sammen underviser. Der er i denne Skole 150 Børn og 14 Lærere og Lærerinder. Bestyreren er Lektor Gregersen ved Esbjerg Gymnasium. Han er Inspektør ved Gymnaset, altsaa næstkommanderende, og der er 10 andre Lærere og Lærerinder ved Gymnaset, der underviser i Underskolen. De 3 øvrige Lærerinder er gift med Lærere, saaledes at de ogsaa nok kan siges at høre til Familien. Den nybyggede Skole kaldes „Forældreskolen“. Jeg synes snarere, den burde hedde Familieskolen, for det er den virkelig i høj Grad. Det er jo i Strid med den Forudsætning, der var for, at Staten overtog disse Skoler, og for at Kommunen gav Tilskud til deres Overtagelse. Vor Mening med det var, at vi skulde have en Enheds-